

20. Ἐφη τοίνυν ὁ Πιττακὸς ἔνδοξον εἶναι καὶ μνημονευόμενον ὑπὸ πολλῶν τὸν λόγον. χρησμοῦ γὰρ γενομένου τοῖς οἰκίζουσι Λέσβῃ ὅταν ἔρματι πλέοντες προστύχωσιν ὃ καλεῖται Μεσόγαιον, τότε ἔνταῦθα Ποσειδῶνι μὲν ταῦρον Ἀμφι- B
 τρίτη δὲ καὶ Νηρηῖσι ζῶσαν καθεῖναι παρθένον· ὄντων οὖν 5
 ἀρχηγετῶν ἑπτὰ καὶ βασιλέων, ὀγδόου δὲ τοῦ Ἐχελάου πνυθο-
 χρήστου τῆς ἀποικίας ἡγεμόνος, οὗτος μὲν ἠίδεος ἦν ἔτι, τῶν
 δ' ἑπτὰ κληρουμένων, ὅσοις ἄγαμοι παῖδες ἦσαν, καταλαμβά-
 νει θυγατέρα Σμινθέως ὁ κληρὸς. ἦν ἐσθῆτι καὶ χρυσῶ κοσ-
 μήσαντες ὡς ἐγένοντο κατὰ τὸν τόπον, ἔμελλον εὐξάμενοι καθ- 10
 ἦσειν. ἔτυχε δὲ τις ἐρῶν αὐτῆς τῶν συμπλεόντων οὐκ ἀγεν-
 νῆς ὡς ἔοικε νεανίας, οὗ καὶ τοῦνομα διαμνημονεύουσιν
 Ἐναλον. οὗτος ἀμήχανόν τινα τοῦ βοηθεῖν τῇ παρθένῳ προ-
 θυμίαν ἐν τῷ τότε πάθει λαβὼν παρὰ τὸν καιρὸν ὥρμησε καὶ C
 περιπλακεῖς ὁμοῦ συγκαθῆκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλατταν. εὐθύς 15
 μὲν οὖν φήμη τις οὐκ ἔχουσα τὸ βέβαιον, ἄλλως δὲ πείθουσα
 πολλοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ διηνέχθη, περὶ σωτηρίας αὐτῶν
 καὶ κομιδῆς. ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ τὸν Ἐναλὸν φασιν ἐν Λέσβῳ
 φανῆναι καὶ λέγειν ὡς ὑπὸ δελφίνων φορητοὶ διὰ θαλάττης
 ἐκπέσοιεν ἀβλαβῶς εἰς τὴν ἠπειρον, ἔτι δ' ἄλλα θειότερα τού- 20 □
 των ἐκπλήττοντα καὶ κηλοῦντα τοὺς πολλοὺς διηγείσθαι, πάν-
 των δὲ πίστιν ἔργῳ παρασχεῖν. κύματος γὰρ ἠλιβάτου περὶ
 τὴν νῆσον αἰρομένου καὶ τῶν ἀνθρώπων δεδιότων, ἀπαντή- □
 σαι μόνον θαλάττη ** ἔπεσθαι πολύποδας αὐτῷ πρὸς τὸ ἱερόν D □
 τοῦ Ποσειδῶνος. ὦν τοῦ μεγίστου λίθον κομίζοντος λαβεῖν 25
 τὸν Ἐναλον καὶ ἀναθεῖναι, καὶ τοῦτον †εἰ καλοῦμεν. καθόλου